

dette Mellempunkt, saaledes at Gjelben, da man ikke ganske vil eftergive den, reduceres til 10,000 Rd.

Ordføreren (S. Ree): Grunden til, at Udvalgets Fleertal ikke har stillet noget Endringsforslag til denne Behandling, er alene den, at vi have seet hen til Antallet af de Stemmer, som ved 2den Behandling erklærede sig for Mindretallets Forslag, men ingenlunde fordi vi finde, at den Affattelse, som Lovudkastet fik ved 2den Behandling, i og for sig er heldig. Da nu 16 ærede Medlemmer have stillet Endringsforslag, som gaaer ud paa at nedsætte Statens Forbring til 10,000 Rd., skal Fleertallet, skjøndt det fastholder, at saaledes som Forholdene ere, vilde en fuldstændig Renunciation være, ikke alene i Communens, men, naar man seer hen til Forholdene, ogsaa i Statens velforstaede Interesse, dog tillade sig at anbefale det stillede Endringsforslag. Ved Slutningen af 2den Behandling udtalte flere ærede Medlemmer, at det, som det maatte komme an paa, var at skaffe Sæby Commune et Laan, og at, naar man blot gjorde dette muligt, maatte Byen i Virkeligheden være hjulpen; seer man nu hen til Motiverne i Lovudkastet, vil man finde, at der der er Tale om et Laan af 10,000 Rd. Jeg har aldrig været i Sæby og kender kun Forholdene derovre fra de Meddelelser, som ere komne til Udvalgets Rundskaab. Af disse Meddelelser tillod jeg mig allerede ved 2den Behandling at henlede Opmærksomheden paa den, som var kommen fra en af de Ingeniører, der paa Regjeringens Vegne have undersøgt Forholdene i Sæby. Af denne Ingeniørs Meddelelse skjønner jeg ikke rettere, end at det Laan, som omtales i Motiverne, nemlig 10,000 Rd., paa ingen Maade vil være tilstrækkelig. Han anfører udtrykkelig, at hans Plan gaaer ud paa en Udgift af 18,000 Rd., og han tilføjer, at i denne Sum er ikke medtaget Udgifterne til den Tætning af Molerne, som efter hans Mening vil være nødvendig. Han siger endvidere, at naar man nu vil udføre hans Plan for 10,000 Rd., saa kan dette kun skee ved at indskrænke sig til det mindst Mulige i Dieblirket, men man maa da for det Første opgive et Foretagende, hvis Uudladelse

maa skee kan have uheldige Følger, hvorom dog intet Bestemt endnu lader sig sige, og man maa tillige, for at kunne fortsætte Arbejdet, lægge en betydelig Byrde aarlig paa Sæbys Indvaanere, en Byrde, som, efter som Forholdene synes at være, vistnok vil være næsten uoverkommelig for denne By. Der tales nemlig om intet Mindre end foruden Renten af de 10,000 Rd., at anvende 1,000 Rd. aarlig, som maae paalignes Byens Indvaanere. Det synes heraf at fremgaae, at 10,000 Rd. ikke vilde være tilstrækkelige, og der kan saaledes formentlig næres Frygt for, at man vil gjentage den samme Feil, som man tidligere har begaaet, nemlig at man kun vil tage halve Forholdsregler, at man vil anvende Noget, som vil blive for kostbart i Forhold til den Nytte, det vil gjøre, istedetfor at anvende saa Meget som absolut er nødvendigt. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale det Endringsforslag, som er stillet, da det derved jo maa blive lettere for Communen at faae det tilstrækkelige Laan. Jeg troer tillige, at der maa tages Hensyn til, at en Deel af Gjelben hidrører fra Besklyttelsesværker, der vel ikke ubelukkende kunne ansees for en Communesag, og som Staten paa andre Steder dog væsentlig har bidraget til. Der er blevet sagt, at man bør fastholde det Princip, ikke at eftergive nogen Gjelb. Jeg skal ikke undersøge, hvorvidt dette Princip i og for sig er rigtigt, men man maa vistnok vogte sig for, ved Gjennemførelsen af et saadant Princip ikke at see hen til de concrete Omstændigheder, og jeg troer, at disse Omstændigheder her ere saaledes, at man ved Gjennemførelsen af dette Princip, ogsaa med den Modification, som er skeet ved Sagens 2den Behandling, i Virkeligheden bereder vedkommende Commune, og derved ogsaa Omegnen, som jo har Fordeel af, at Communen vedbliver at bestaae, store Ulemper. Der er blevet talt om, at hvis denne Commune skulde gaae tilgrunde, saa vilde Statskassens Tab ikke blive saa betydeligt, thi Indvaanerne, som maatte flytte deraf, vilde komme til at betale Skat andre Steder. Men ikke at tale om, at hvis Byen skulde gaae tilgrunde, vilde Staten ganske vist tabe Bygningsafgiften, nemlig naar Bygningerne kom til at staae ledige, men Indvaanerne, der efterhaanden flyttede fra